

RABBİMİZİN RIZASINA ULAŞMA GAYESİ VE TARİHTEKİ ÖRNEKLER

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Çok aziz, bizler için çok kıymetli ve çok muhterem misafirlerimiz!

Karabük İlim Kültür Derneği'mizin açılışına huzurunuzla gerçekten büyük şeref verdiniz.

Allah hepinizden razı olsun.

Zaten hepimizin inanan insanlar olarak tek düşüncemiz Allah'ın sevdiği, razı olduğu, rızasına ermiş kullar olmak değil mi?

Yaşayışımızdaki, faaliyetlerimizdeki, uğraşmalarımızdaki ana hedef Allah'ın rızası değil mi?

Hepimiz Rabbimizin bizi bu dünyaya imtihan için hangimiz daha güzel ameller, işler, fiiller, icraatlar yapacak diye imtihan eylemek için yaratmadı mı?

Rabbimiz bizi mü'min olarak dünyaya gelenlerden eyledi, mü'min olarak yaşıyoruz. Varlığından haberdar eyledi, razı olduğu yegane din olan İslâm'a mensup eyledi. Bu yolda

çalışma şevkini, fikrini bize ana gaye olarak seçmeyi ihsan ve ilham eyledi.

Bu gayeye uygun çalışıp huzuruna bu gayeye ermiş olarak, sevdiği razı olduğu kullar olarak varmamızı cümlemize nasip eylesin.

Muhterem kardeşlerim!

Bu bizim belki kalıtımımıza geçmiş bir düşünce. Çünkü 7-8 asırdır geriye doğru ecdadımız da aynı düşünceler içinde. Bunun için terk-i diyâr etmişler, bunun için yakınlarıyla helalleşmişler, bunun için kefenlerini başlarına sarık diye sarmışlar, bunun için doğdukları, büyüdükleri yerleri terk etmişler Allah'ın rızasına erelim diye uzun mesafeleri aşmışlar yabancı diyarlara gelmişler. Rahatlarını terk etmişler, mallarını terk etmişler, ömürlerini fedaya niyet etmişler, azmetmişler. Bu niyetlerini ortaya koymuşlar bu diyarlara gelmişler, uzun asırlar buralarda öyle yaşamışlar.

Allahu Teâlâ hazretleri sa'ilerini meşkûr eylesin. Mekanlarını cennet eylesin.

Onların düşünceleri bizim hayatımıza girmiş, masallarımıza, şiirlerimize, örfümüze, âdetimize girmiş. İslâm, inanç, Kur'an, hadîs-i şerîf, ahlak mayamızın içinde. Vücudumuzun

her zerresine işlemiş, kromozomlarımıza nüfuz etmiş elhamdülillah. Biz de onun için bu yoldayız. O bizi helal lokmayla besleyen büyüklerimizin torunları o yolda.

Allah bizim de ömrümüzü böyle rızasına uygun geçirmeye muvaffak eylesin.

Dedelerimiz belki aşiretler olarak belki ümmî insanlar olarak gelmişlerdir ama niyetlerinin bu olduğunu biliyoruz. Gaza niyetiyle, cihat niyetiyle gelmişler hudutlara yerleşmişler. Hudutlarda İslâm âlemini bekleyelim de gazi sevabını, murâbit sevabını alalım, rıbatlarda ömrümüz son bulsun, Allah yolunda canımız feda olsun diye düşünmüşler.

a. Ebû Eyyûb el-Ensârî Hâlid b. Zeyd Hazretleri

Ebû Eyyûb el-Ensârî Hâlid b. Zeyd hazretleri yaşlı haliyle Kur'ân-ı Kerîm'i okurken, "Allah yolunda cihad edin, kafirlerle çarpışın." âyetleriyle karşılaşınca diyor ki;

"Benim zırhımı, kılıcımı, silahımı getirin. Ben de Allah yolunda sefere çıkacağım." Diyorlar ki;

“Sen ihtiyarladın. Resûlullah Efendimiz’e hizmet eyledin, onunla beraber pek çok gazalara katıldın. Buyur istirahat eyle, artık bundan sonra vazifeyi biz yapalım.”

Hayır, bu vazifeden ihtiyarlar müstesna diye bir kayıt var mı Kur’an-ı Kerîm’de? Yok. Binâenaleyh ben bu vazifeyi yapacağım.” diyor.

Malum İstanbul surlarının önüne kadar gelmiş, [orada] hastalanmış. Hastalandığı zaman vefat edeceğini kendisine malum olunca diyor ki;

“Ey benim gaza arkadaşlarım, cihat kardeşlerim! Beni düşmana en yakın yere gömün. Hücum edin düşmana. Şu surlara en yakın neresiyse karşınızdakileri oraya kadar püskürtün beni oraya gömün.”

Onun için vefat ettikten sona mücahitler düşmanların üstüne hücum etmişler, püskürtebildikleri kadar geriye püskürtmüşler, surların yakınına gelince tabutla beraber kendileriyle getirmiş oldukları Ebû Eyyûb el-Ensârî hazretlerini oraya defnetmişler. Onun için bir Arap profesörü misafirimiz diyordu ki; “Bu zâtı muhterem hayatta ve mematta, sağken de

ölüyken de cihatta ve seferde idi. Yani vefatından sonra da seferdeydi çünkü tabutuyla da oraya kadar yürüdü.”

I. Murad-ı Hüdâvendigâr'ı biliyorsunuz. Karşısına büyük haçlı kuvvetleri çıktığı zaman elini açtı dua eyledi. “Yâ Rabbi!” dedi, “Şu benim küçük ordum bu gelen büyük düşman kuvvetleri karşısında mağlup olursa bu diyarlarda artık senin adın anılmaz. Tevhid akidesi burarlarda duramaz. Lâ ilâhe illallah bayrağı burarlarda dalgalanmaz yâ Rabbi! Ordum muzaffer olsun, Sen benim canımı yeter ki al ama ordum muzaffer olsun!” dedi.

Kosova Meydan Savaşını Allah zaferle neticelendirdi, ihsan eyledi zaferi kazandılar. Tahtında otururken, “Sultanınızla konuşacağım.” diyen bir esir, bir el çabukluğuyla gizli hançerini çekip şehit etti. Şehitlik rütbesini ona Allah nasip etti, duası kabul oldu. Yani bu zât-ı muhteremlerin hayatlarını önemsemedikleri ortada, dünya malı için çalışmadıkları, keyif ve zevk ve sefa için çalışmadıkları ortada. Böyle çalıştılar, Allah da öyle ihsan etti. Küçük beylikten, “Cihangirâne bir devlet çıkardık bir aşiretten.” dediği gibi şairin. Küçük

bir uç beyliğinden koca bir Devlet-i Aliyye-i Osmâniye zuhur eyledi. Bu gün işçi gönderdiğimiz yerlere kadar atlıları ulaştılar, oralarda Viyana hudutlarında, Bavyera hudutlarında, bu gün Almanya'nın bilmem artık hangi şehridir oralarda at oynattılar, Allah'ın dinini yaymak için çalıştılar.

Müessir de oldular. Hem dinen müessir oldular, hem kültürel bakımdan müessir oldular, hem ilmen müessir oldular. Osmanlı'yı tanıdıktan sonra Avrupa gelişti. Osmanlı'yı tanıdıktan sonra Avrupalıların Hıristiyanlık dininde reformlar oldu. Anladılar ki teslis ile iş yürümeyecek. Anladılar ki kilisenin akidesi bozuk, İslâm'ın tenkitleri haklı, müslümanların söyledikleri doğru kendilerini reforme ettiler. O Lutherler vesaireler onların hepsi Osmanlıların tesiridir. Romanya ahalisi İstanbul'un modasını, giyim kıyafet, ev düzeni vesairesini günü gününe takip ediyordu. Örnekleri İstanbul idi.

Tabii tarihin seyrini acı acı takip ediyorsunuz, tahsil zamanınızdan biliyorsunuz. Bu muazzam devlet, üç kıtaya yayılmış olan devlet çok büyük hücumlara uğradı. Yedi düvel diyor ama herhalde yedinin çok üstündedir. Bir

çok düşmanların münavebeli saldırılarıyla devamlı savaş ede ede koca aslan çöktü, şimdi biz bu haldeyiz. Ama onların torunlarıyız. Aynı şey. Yani isim değişikliğini, pano değişikliğini, levha değişikliğini bir tarafa bırakacak olursanız biz işte onların çocuklarıyız, onlarız, onların devamıyız. Allahu Teâlâ hazretleri dinini yeryüzünden söndürmedi, kaldırtmadı.

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ
وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ

*Yürîdûne li-yutfîû nûrallahi bi-efvâhihim
vallâhu mutimmü nûrihî ve lev kerihel-
kâfirûne.*¹

Allah nurunu söndürtmedi. Bu nurun bu meşâlenin yanması, devam etmesi şu anda sizin ve bizim omuzlarımızın üzerinde. Bizim başımızın üzerinde. Başımızın tacı olan hizmet bu. Vazifemiz bu, fonksiyonumuz bu, varlığımızın amacı, çalışmalarımızın amacı bu.

¹ 61/Saff, 8.

İlim ve kültür bakımından, tarih bakımından çok maceralar geçirdik, düşmandan darbe yedik içerden darbe yedik, kendi kendimizi yedik. Büyük sıkıntılar çektik. Üstümüzde Karadeniz bir Türk gölü iken Kırım, Kafkasya, Romanya, Tuna vilayeti bir çok yerler elimizden çıktı. Bu acının içimizden hiç sildirilmemesi lazım bu acıyı unutmamamız lazım. Çünkü biz o dedelerin torunlarıyız, devamıyız. Yapılan oyun bize.

Bu siyasi gelişmeler içinde kader bizi bir zamanlar mücadele ettiğimiz insanlarla, daha büyük düşmanla mücadele etmek bahanesiyle bir araya getirdi. NATO dedik, CENTO dedik, onlarla işbirliği içine girdik. Sonra onlar dünyayı iyi bilen, menfaatlerini iyi ölçen insanlar. Menfaatleri için birbirlerini yiyebilen, mücadele veren insanlar. Menfaatlerini daha iyi kollamak için Avrupa Ekonomi Topluluğu diye bir topluluk kurdular, biz de hemen müracaat ettik. Şaşırdılar! Fatin Rüştü Zorlu ilk müracaat ettiği zaman; “Sahiden bunu iyi düşünüp de mi yaptınız bu müracaatı?” diye bayağı bir şaşırdılar. “O Devlet-i Aliyye-i Osmâniye’nin ahalisi, o zâtların torunları şimdi kendilerinden

böyle müracaat ediyor. Siz bunu iyice ölçtünüz mü, bunu sonu nereye varacak? dediler. “Düşündük!” dedi politikacılar ve müracaatlarını yaptılar. Biz o zamanlar dedik ki; “Bu ekonomik topluluk filan değil, AET’nin E’si uydurma, ekonomik topluluk değil bu, siyasi birleşmeyi amaçlıyor dedik.

“Yok canım!” dediler, “Öyle şey olur mu?” dediler, kendileri dedi. Yani Avrupalılar da yalan söylediler; “Yok canım, öyle bir şey yok!” dediler ilgililer. Bizimkiler de aynı şeyleri tabii onların ağzına bakarak tekrar ettiler ama bu gün Avrupa resmen Avrupa Topluluğu, Avrupa Birliği. Avrupa Birliği adında...

Bakıyorum da çok enteresan geliyor bana gelişmeler. Hitlerin savaşarak, saldırarak, kavga ederek yaptığı şeyi bu günkü Almanya ekonomik yollarla, anlaşma yollarıyla aynen yapmış durumda. Aynen yapmış durumda, şöyle bir bakıyorsunuz, Avrupa’nın Polonya’dan batı tarafı birlik ve beraberlik içinde. Tabii bunu yönlendiren perdenin arkasındaki esas güç Hıristiyanlık, papalık muhterem kardeşlerim. Papalık Katolikleri birleştiriyor. Avrupa, AT topluluğu katolik birliği olarak

başladı. Onun için hâlâ bizi yadırgıyorlar, hâlâ siz nasıl olur da bize müracaat edersiniz. Sizi almayız diyorlar. Bir taraftan da korkuyorlar, batıl inançları var, 13 rakamı uğursuz. Şimdi bizi 13. olarak alırsa birlikleri bir şey olacak diye ödleri de patlıyor, bir taraftan da bizim müslüman olmamızdan korkuyorlar. Korkuyorlar ama biz de müracaat etmişiz onlar da bir taraftan devlet var bir taraftan da kalplerinden kuvvetli kültürel müesseseleri var. İlimleri var ve kültür müesseseleri var. Yani devletler anlaşma yapar, bozuşur, hükümetler gelir gider ama onların sosyal müesseseleri muhterem kardeşlerim kale gibi devam eder.

Muazzam bir kilise teşkilatları vardır. Şehirlerin büyük mülkiyetleri ellerindedir. Mesela Münih'in üçte bir mülkü kilisenin malı deniliyor. Zaten evvelce Münih sözü de zaten Rahipler şehri demekmiş. Monk [Mönch] kelimesinden, onun çoğulu yani. Almanya öyledir, Fransa öyledir, İngiltere öyledir. Çok fazla geldiği için bir takım kiliseleri şimdi müslümanlara satıyorlar. Müslümanlar kendisine ibadethane lazım diye gidiyor, içinde papazı olma-

yan, cemaati olmayan kiliseleri veriyorlar parayı alıyorlar camii haline getiriyorlar. Ama müessese muazzam kuvvetli, beynelminel, sadece bir devlete sıkışmış değil. Papalık ayrı bir devlet ama her devletin içinde kilise biribirleriyle irtibatlı, çok uluslu. Çok uluslu muazzam bir güç halinde.

Ve dikkat ederseniz Filipinler'deki, Orta Amerika'daki daha başka ülkelerdeki politik mücadelelerde, diktatörlerin devrilmesinde, yeni iktidarların gelmesinde, Polonya'da Walesa'nın, vesairenin desteklenmesinde hep bakıyorsunuz papazlar ön planda. Çünkü para var, para bol, teşkilat var. Papazların çoğu bir değil iki doktora yapmıştır. Doktoraları var ellerinde, ilme hakim. Çok uluslu, çok para kazanan büyük şirketlerin sahipleri ve bir çok ülkenin halkı da bunların emirlerine son derece sıkı bir şekilde bağlı yani halklar emirlerinde. Yani yürü dediği zaman yürür, dur dediği zaman durur.

b. Fransa'da Bir Papaz'ın Mücadelesi

Fransa'dan bir misal vereyim. Fransa'da belediye bir kilisenin biçimsiz bir yerde, durumda olması dolayısıyla istimlakına karar vermiş. Bu tam yol üstüne geliyor.

Tarihi değeri var mı?

Yok.

Yıkalım mı?

Yıkalım.

Yıkma kararı vermişler. Yol böyle geliyor kilisenin üzerine, kilise de yıkılacak. Papaz demiş ki;

“Yıktırtmam kiliseyi!”

Yapma! Belediyenin kararı var.

Tanımam.

Demir kapılarını kapattırmış kimseyi içeriye almamış. Askeriyeye müracaat etmişler. Askeriyeye bir askeri birlikle gelmiş. Kilisenin papazı kilisenin balkonuna çıkıyor diyor ki;

Ey İsa'nın çocukları! Askerlere sesleniyor. Sizin şu edepsiz komutanınıza hitap etmiyorum. Çünkü o utanmadı Allah'ın evine asker sevk etti. Onu muhatap almıyorum. Siz İsa'nın evlatlarına hitap ediyorum. Siz, “Geriye dön,

ileri marş!” diyor hepsi papazın sözünü dinliyor geri dönüyorlar, kiliseyi yıkamıyorlar.

Papazlar Paris’te bir yerde bir nümâyiş yapmışlar. Nümâyişleri kanunsuz imiş dağıtılması lazım. Dağılın diyorlar dağılmıyorlar. İtfaiye getirmişler su sıkıyorlar. Üstüne su sıkarak dağıtacaklar papazları. Bu haber Sorborn üniversitesine hemen ulaşıyor. Sorborn üniversitesinin öğrencileri; “Vay bizim papaz babalarımızı ıslatıyormuş itfaiyeciler!” diye hemen oraya yetişiyorlar, yakaladıkları itfaiyecileri dövüyorlar. Bütün itfaiye araçlarının şeylerini atıyorlar, hortumlarını da lime lime kesiyorlar. Yani bunlar toplumun halini göstereceğin diye sohbet esnasında size söylediğim misaller. Son derece güçlüdür. İktidarları indirirler bindirirler, istediklerini muhakkak yaparlar, bu güçleri var.

Bu gücü niçin size tarif ediyorum?

Bu güç sizi hıristiyan yapmak istiyor. Bunu, bu beynelminel gücü bilin diye [anlatıyorum].

Bizim müslümanlarla ilk defa hıristiyanlar ne zaman karşı karşıya gelmişler?

İlk defa karşı karşıya gelişleri Habeş kralının sarayında. Peygamber Efendimiz'in amcaları ve bir takım mazlum müslümanlar Kureyş müşriklerinin baskısına, zulmüne dayanamadıkları için, yani illallah dedirten baskısına dayanamadıkları için Habeşistan'a hicret ettiler. Herkes bir çare arıyor, hem mü'min olarak yaşayacaklar hem de bir zarara uğramayacaklar.

Bunu nerede sağlayabilirler?

Mekke'de mümkün değil. Müşrikler işkence yapıyor, baskı yapıyor, tazyik, abluka vesaire. Habeşistan'a gittiler. Kafir müşrik rahat durur mu? Müslümana ille zarar verecek. Mekke'nin müşrikleri Habeşistan'a heyet gönderdi, kralın huzuruna çıktılar dediler ki;

“Kral hazretleri! Bu senin ülkene sığınmış olan bu adamlar var ya, -müslümanları, müslüman muhacirleri kastediyorlar - bunlar hem bizim dinimize karış çıkıyor hem de sizin dini-nize dil uzatıyor bunlar. Hz. İsa'yı tenkit ediyor, İncil'i tenkit ediyor dediler şikayet ettiler. Yani bunu, bu topluluğu ülkende tutma, defet!” diye oradan da kaydırmaya çalıştılar.

Belki teslim alabilirlerse teslim alıp cezalandırmayı da düşündüler belki. Kral Necaşi huzuruna çağırdı sordu;

Siz böyle mi diyorsunuz?

Onlar da âyetleri okudular, Allah'ın emrini tebliğ ettiler, inançlarını cesaretle ortaya koydular. Biz dediler Hz. İsa'ya hürmet ediyoruz ama insan olarak hürmet ediyoruz, peygamber olarak hürmet ediyoruz. Allah birdir, şerîki nazîri yoktur, oğul evlat edinmekten münezzehtir, müteâlîdir, yücedir yüceler yücesidir, öyle şey olmaz diyoruz. Hz. İsa Allah'ın oğlu değildir diyoruz. Hz. Meryem Allah'ın hâşâ sümme hâşâ eşi olamaz diyoruz. Böyle şey son derece büyük hakarettir diyoruz diye anlattılar. Habeş İmparatoru dedi ki;

Bunlar haklı. Bunlar haklı dedi müslümanları haklı gördü, müslümanların tarafını tuttu. Ben de buna inanıyorum dedi. Peygamber Efendimize tâbi oldu müslüman oldu, imana geldi. İmana geldi Kureyş heyetine müşrik heyete yüz vermedi, hediyelerini onlara iade etti; “Alın!” dedi, “Ne siz lazımsınız ne hediyeziz lazım!” dedi.

Müslümanlıkla Hıristiyanlık Habeş sarayında karşılaştı ilk önce ve Habeş İmparatorunun müslüman olmasıyla neticelendi olay. O İmparator Necaşi vefat ettiği zaman Peygamber Efendimiz Peygamberlik nuruyla, nübüvvet nuruyla onun vefat ettiğini anlayınca dedi ki; “Kardeşiniz Necaşi vefat etti.” Onun için gıyabında çok kilometrelerce uzaktan, başka diyardan onun namına onun gıyabında cenaze namazı kıldı.

Sonra başka?

Necran’dan, Yemen’den orada bir Hıristiyan grup vardı. 70 küsur kişilik bir heyet Medîne-i Münevvere’ye geldiler. Duymuşlar Peygamber Efendimiz’i, Kur’ân-ı Kerîm’i, iddiaları haberleri tahkik etmek üzere piskopos kıyafetiyle, hıristiyan kıyafetleriyle, haçlarıyla tantanalarıyla yola koyuldular Medîne-i Münevvere’ye geldiler.

Medîne-i Münevvere’de Mescid-i Saadet’e geldiler. Orada da Efendimiz onlara Allah’ın emirlerini tebliğ etti. İnen Âl-i İmrân sûresinin âyetlerini tebliğ etti, ifade etti. Onlardan üç kişi müslüman oldu. Gerisi de der ki; “Bizans İmparatorluğundan bize para veriliyor. Yemen

Kilisesi için tahsisatımız var. Şimdi biz müslüman olursak o tahsisat kesilir biz bu müslümanlarla anlaşma yapalım geri dönelim.” dediler. Onlar dünya malını ve parasını ve tahsisatını tercih edip döndüler üç tanesi müslüman oldu. Hatta piskoposun kardeşi müslüman olanların arasındaydı.

Gerçek bu, hakikat bu ama bu mücadele etti. Bizans İmparatorluğuna elçi gönderdi, Peygamber Efendimiz İslâm'ı tanıtmak için mektup yazdı. Mısır Hakim'i Mukavkis'e mektup yazdı. Bahreyn Emirine mektup yazdı. Kassânî Kralına, Suriye'deki krallığa mektup yazdı. Onlar İslâm'ı duydular ama İslam ile bir mücadele başlattılar. Bu mücadelede Hulefa-i Râşidîn devrinde büyük fütühat oldu. Müslümanlar onları yendiler. Bu bizim Adana Tarsus taraflarına, Diyarbakır, Mardin, Siirt taraflarına, Kafkasya taraflarına Hz. Ömer zamanında ulaştılar ve ondan sonra da her mücadelede Allah kendi yolunda ihlas ile çalışan müslümanlara yardım etti.

Şimdi Haçlı seferlerinin devamı olarak onların niyetleri sizleri hıristiyan etmek. Sizleri

hıristiyan edemezse sizin çocuklarınızı hıristiyan etmek. Onları edemezse üçüncü generasyonu, üçüncü nesli hıristiyan etmek. Almanya’da “dritte [üçüncü] generasyon” diyorlar. Üçüncü nesil bizim diyorlar. Birinci nesil, bunların kafalarını değiştiremeyiz. Bunlar sakallı, sofı, namazlı niyazlı, ııı ihh yola gelmiyor. Cami yapıyorlar, namaz kılıyorlar, Cuma’yı terk etmiyorlar, içki içmiyorlar, her haramdan kaçıyorlar.

Onların çocukları?

Onların çocukları tabii gymnasium’a kadar gittiler, muhtelif okullarda okudular, Almanca’yı öğrendiler. E biraz Alman hayatından tesirler aldılar. Kimisi anasının babasının zoruyla İslâm’ı hafif hafif uyguluyor kimisi uygulamıyor. Ben ağlayan babalar biliyorum. Mesela Bremen’de bir baba bana geldi dedi ki;

“Hocam ben çocuğumu camiye getiremiyorum.” Ben de sert çıktım ona, sert konuştum dedim ki;

“Çocuklarınıza küçükken sahip çıkmıyorsunuz kazık kadar olduktan sonra gelip bize şikayet ediyorsunuz. Küçükken sahip çıksanıza!

Şimdi 18 yaşına gelmiş çocuk Alman kanunlarına göre baba sözü geçiremiyor. Hürriyetine sahip. Tazyik yapamıyor, bir eğitim bile göstermiyor. Tabii sözünüzü dinlemez!” dedim, adam başladı ağlamaya;

“Valla hocam!” dedi, “Aklımın aldığına, elim yettiğince, gücüm yettiğince evladımı müslüman yetiştirmeye çalıştım ama şimdi eve gelmiyor. Eve bile gelmiyor. Alman hükümeti maaşı benden kesiyor onu kiliseye alıyor, kilisenin yurdunda bakıyor parayı da benden alıyor. Durum böyle!” dedi.

Ben Almanya’da -Allah saklasın- şurasına haç takan Türk çocukları gördüm. Anasına inat babasına inat keyfe daldığı için zevke daldığı için.

Şimdi biz tabii devlet olarak ortak pazara müracaat etmişiz. 12 tane devlet, biz de olursak 13. Polonya hazır, Çekoslavakya hazır, Yugoslavya hazırlanıyor, Bulgaristan tavrını değiştirmeye başladı, Romanya öyle, Rusya gevşedi.

Şimdi biz bunlarla birleşirsek ne olacağız?

Devede kulak olacağız. Devede kulak olacağız. Şu kadar milyon nüfusun içinde Şu kardarcık müslüman azınlık olacağız.

Biz Türkiye’de %99 ekseriyet iken binbir türlü derdimiz var. O adamların azınlığının altına girersek halimiz ne olur?

Kimisi diyor ki; “Rahat ederiz, konforlu oluruz, para kazanırız, keyfimiz olur, araba vesaire...”

Sen ehli dünya mısın ehlullah mısın? Sen Allah’a mı tapıyorsun dünyaya mı tapıyorsun? Sen nesin bakalım, müslüman mısın değil misin?

Mslmansan, m’minsen senin için bir tehlike var veya senin için bir imkan var kapının önünde, Bak hürriyet var.

c. AGİT Ne Demek?

Şimdi AGİT ne demek?

Bir toplantı yaptılar. Geçen haftada televizyonlarda gazetelerde istesenizde istemese-nizde takip ettiniz. AGİT, Avrupa’nın Güvenliği için İŞbirliği Toplantıları yaptılar.

Yani Avrupa'da savaş olmasın, bombalar patlamasın, duvarlar yıkılmasın, insanlar ölmesin, radyasyon yayılmasın diye ne yaptılar?

Güvenliğini sağlamak için eski düşmanları Rusya ile işbirliği yaptılar. Varşova Paktı çöktü, şimdi Rusya şu kadar bin tankını geriye çekti.

Nereye çekiyor kardeşlerim?

Uralların öbür tarafına senin kardeşlerinin tepesine, Türk illerinin yanına çekiyor.

AKKUM toplantısı yaptılar, ne demek AKKUM?

Yani Avrupa'daki Konvansiyonel Silahların Azaltılması.

Senin ne kadar tankın var?

Şu kadara indir.

Ne kadara topun var?

Şu kadara indir.

Ne kadar füzen var?

Bu kadara indir.

Onlar savaşı kendi topraklarından sürdürler başlarında bomba patlamayacak.

Sen ne durumdasın?

Sen her an savaş çıkabilir korkusundasın şu anda. Ortadoğulu olarak, Türkiyeli olarak

belki barajlarımıza bir suikast olur, belki füzelerin birkaç tanesi Adana'ya, İncirlik Üssüne gelir veya Antep'e gelir veya GAP projesinin en büyük barajına gelir, şöyle olur böyle olur diye endişedesin. Yani sen başına silahlar, tehlikeler, karabulutlar üşüşmüş bir durumdasın. Bir taraftan da Avrupa'ya yine müracaat etmişsin onlarla birleşme durumundasın. Adamlar gelecek senin evinin yanına ev yapacak, malının yanında mal alacak, tarlanın yanında domuz besleyecek, caminin yanında kilise yapacak, mektebini kuracak. Senin cebinden çıkarıp parayı Allah yolunda sarf etmek için elin titrerken o milyarları gürrrr dökecek. Koca koca müesseseler, yabancı dil eğitimi yapan fakülteler, üniversiteler... "Çok modern gençleri bedavada yetiştiririz istersen." filan diye senin çocuklarını alacak. Sen de benim çocuğum yabancı dil bilecek, elektronik mühendisi olacak, pilot olacak, ağa olacak paşa olacak diye vereceksin. Bizden önceki nesil böyle yaptı. Bizden önceki nesiller, bizim babalarımız çocuklarını böyle yetiştirdiler. Şimdi amcamız, vesaire bizimle karşı karşıya.

Ben camide vaaz vermeye kalkıyorum, yeğeni beni orada vaaz verdirmek için, “Aman hocam bizim camide vaaz ver!” diye bin kere yalvarmış, amcası; “Bu yobazın burada işi ne?” diyor. O da beni atmaya çalışıyor. Yani bunlar işte iki kardeşin çocukları.

Neden ayrılmışız böyle?

Dünya ve âhiret farkı, İman ve imansızlık, Batı tahsili Doğu tahsili.

İslâm fena mı?

İman fena mı?

Zikir fena mı?

İbadet fena mı?

Ahlâk fena mı?

İlim fena mı? Kültürümüz fena mı?

Değil. Değil ama değil demek için 1990 senesine gelmemiz gerekti. Hele bakalım daha önceden deseydin! Sakal bile bırakamazdın. Başörtü bile daha kolay kolay henüz tam da halledilmedi. Bazı profesörler, hâlâ kafası almadı, küçücük beyinlerine sığmadı hâlâ. Yani insan hakları diye bir şey var. Vicdan hürriyeti var. Avrupa’da bile böyle değil.

Olsun, Avrupa’da olmasın. Her bakımdan Avrupa’ya benzemek lazım değil ki. İslâm’a

karşı olmak bahis konusu olduğu zaman Avrupa ile beraber olunabilir ama İslâm'ın menfaatine olduğu zaman hiç Avrupa ile beraber olmaya lüzum yok. O zaman standart değişecek. O zaman standart başka türlü olabilir. O zaman antidemokratik de davranabilirsin. Oh olsun, iyi olmuş derler o zaman. Oh olmuş der.

Bu kafada yetişmiş insanlarımız, kendi milletimiz, amcamız, dayımız, akrabamız, hemşerimiz...

Biz şimdi burada sizin Karabük'ünüze indik üç dört araba. Misafir geliyoruz, biz sizin misafiriniziz. Ama sakallıyız çoğumuz, sakallı misafirleriz. Merdivenlerden eve gireceğiz. Arabamızı yanaştırdık eve gireceğiz. Farzet ki kırmızı ışık yandı. “Ya yolu da kapatmışlar!” diyor bir tanesi. Yanına karısını takmış veya başka şeyi neyse. Böyle, “Yahu yolu da kapatmışlar!” Dedim, biz buraya ilim ve ahlak ve kültür için geldik tabii buna bir şey demeyelim, ahlak bize kalsın dedik. Yani farzet ki arabadan inmiş bir insan evin kapısına girecek. Biraz bekleyiver. Yani yolu kapatmışsak şeyi de kapatmadık ki.

Yani o düşmanlık neden?

Sakala, Müslümanlığa...

Kendisi müslüman olmadığı için tavrından belli karısından belli, yanındakinden belli. Bu kadar farklılaşmışız. Bu farklılık büyüyecek muhterem kardeşlerim, büyüyecek. Sosyal ilimlerle meşgul bir kardeşiniz olarak söylüyorum, bu farklılık büyüyecek. Bu farklılığı kö-rükleyecekler. Bu farklılığı öbür tarafı destekleyerek aleyhimize çevirmeye çalışacaklar. Kendi vatanımızda, kendi milletimizin, şu dedelerimizden kalma topraklarımız içinde sıkıntıya düşebiliriz. Kendi akrabalarımızdan Avrupa'da gördüğümüz acı durumlar gibi bir takım acı durumlara düşmüş insanlar görebiliriz. Dört-yüzer Mark verip işçilerimizin bazılarını yehova şahidi yapıyorlarmış. Adama bira parası lazım. Nasıl olsa din iman onun için çok önemli değil, 400 Mark bedavadan gelecek, "Peki!" diyor şey yapıyor. Bunlara, "Para senin olsun!" diyecek bir ruh asaletini vermemiz lazım. Kendisinin şahsiyetini tanıttırmamız, kendisinin, ecdadının nasıl bir insan olduğunu anlatmamız lazım. Dünyanın mahiyetini, hayatın mahiyetini anlatmamız lazım. Dünya haya-

tından sonra bir âhiret hayatı olduğunu anlatmamız lazım. Gerçekleri anlatmamız lazım. Yani ülkenin kalkınması sadece fabrika yapmakla olmaz ki. Fabrika yaparsınız, işte sizin fabrikanız Türkiye'nin ilk fabrikalarından, Demir-Çelik Fabrikası, önemli bir fabrikadır. Ama işçi problemini halletmezseniz işçiniz komünist olur, Rus taraftarı olur, Çin taraftarı olur. Yani sosyal meselelerini, kültürel meselelerini halletmezseniz çocuğunuz size düşman olur. Bir misal:

Hocamızla Ankara'ya gidiyorduk, Bolu vi-
rajlarından sonra bir köyde misafir kaldık. Adamın birisi ağlayarak anlatıyor; "Tarla sattım." diyor, "Çocuğumu hukuk fakültesinde okutmak için yetiştirmek için tarla sattım. Tarla sattım ama bu yaz benim çocuğum geldi beni ağlattı." diyor. Demiş ki; "Baba ya senden utanıyorum be! Ne biçim adamsın! Şu kız kardeşimin başını örttürüyorsun, çarşaf giydiriyorsun. Biz fakültede ilerencilik mücadelesi, devrimcilik mücadelesi yapıyoruz. Utanıyorum sizden. Siz benim ailemin içinde benim için yüz karasısınız." dedi bana diyor. Baba hüngür hüngür ağlıyor. Ben bu tarlayı bunun için mi

sattım? Bu evlat böyle olsun diye mi bunu ben okuttum? Okutmazdım tarlada ırgat olarak çalışırdı benim için, âhireti kurtulurdu. Benim için daha iyi olurdu ama yanlış yapmışım diyor.

Muhterem kardeşlerim!

Kültür, ilim olmazsa, insan kendisini, kendi öz kültürüne göre evladını yetiştiremezse böyle olur. Blue jean pantolon giyer, saçlarını omuzlarına kadar uzatır, -kimseyi kınamıyorum yani değişikliği gözünüzün önüne sermek için söylüyorum- mini etek giyer, afyon kullanır, hippiliğe özenir.

Eczanede ilaç alacaktım birisi geldi böyle leş gibi kokuyor, tavrı acayip, traşsız şaysız. Berber kaçkını, hamam kaçkını filan. “Ne biçim adam?” dedim. Birisi dedi ki;

“Sen onları hor hakir görme, onlar hippî.” dedi. “Onlar üniversite bitirmiş, hepsi tahsilli insan.” dedi.

Başına çalsın tahsili, diploması! Yani sorumluluk kabul etmiyor, kanun kabul etmiyor, ahlak kabul etmiyor. Komün halinde, toplu halde yaşıyorlar, mağaralarda yaşıyorlar, afyon kullanıyorlar. Sıhhatleri elden gidiyor. Daha başka şeyler. Bunları herkes anlasın diye

basit misallerle anlatmaya çalışıyorum, anlatmaya çalıştım muhterem kardeşlerim.

Bizim için en önemli olan şey imandır. Hayat değil sıhhat değil para değil önce iman. Çünkü imanımızı kaybedersek neyi kaybedeceğiz? Tüm âhireti, ebedî hayatı. O gidecek. Onun için bizim için önemli olan imandır.

Sonra?

Bu imanı evlatlarımıza aşılamdır. Evlatlarımız aşılansamıza cihana aşılamdır, tüm dünyaya anlatmaktır. Nasıl sahâbe-i kirâm Mekke’de, Medine’de yetiştiler de İstanbul’da vefat ettiyse, Orta Asya’da vefat ettiyse, İspanya’da vefat ettiyse, Afrika’da vefat ettiyse bizim de vazifemiz aynı. Allah bizi tüccar olmak için göndermedi.

Tüccar olmak farz mı, vacip mi, sünnet mi, müstehab mı?

Değil. İster tüccar olur ister ziraatçi olur ister işçi olur ister başka şey olur insan ama Allah bizden kendisine kulluk istiyor. Memurluk, tüccarlık, esnaflık, ziraat istemiyor kulluk istiyor.

Onun için bunu, bu vazifeyi yapmamız lazım, Allah’ın dinini yaymamız lazım.

Allahu Teâlâ hazretleri;

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ

*Yâ eyyühellezîne âmenû kûnû ensâral-lahi.*² buyuruyor. Allah'ın dinini yardımcıları olmamızı bize tavsiye ediyor, emrediyor. “Allah'ın dinin yardımcıları olun.” diye emrediyor. Onun için ilk vazifemiz bu. Eğer aklımız varsa, eğer menfaatimizi düşünüyorsak, eğer dünya saadetini düşünüyorsak bu. Eğer âhiret saadetini düşünüyorsak yine bu. Çünkü dünyadaki mutluluk da İslâm'dan, ilimden, irfandan, kültürden geçer.

Kültürün Türkçesi nedir?

Kültür, küfür gibi, küf gibi bir kelime yani bize sonradan gelmiş bir yabancı kelime.

Bunun Türkçesi nedir?

Türkçesi irfan! Yani bizim bu derneğimizin ismi ne oluyor?

İlim İrfan Derneği.

² 61/Saff, 14.

İrfan. Bak irfan deyince hepimiz hemen toparlandık. Nasıl hepimiz saygı duyduk. Kültür. Kültür Arapça'da "ziraat" demek. Mikrop kültürü bile var.

Adam hasta oluyor ne yapıyoruz?

Boğazına çubukla beraber bir pamuk sokuyor. Boğazına pamuğu Şöyle bir değdiriyor götürüyor laboratuvara. Orada ortamını hazırlıyor o mikrobu üretiyor. Yani mikrop kültürü yapıyor. Yani mikrobu oraya ekiyor mikrop ziraati yapıyor, mikrobu  oğaltıyor. Mikroskop altında alıyor inceliyor; "Haa, bu Şu cins bir mikropmuŐ. Buna Şu ilaç iyi gelir." diye getiriyor sana senin hastalığına uygun bir ila ı Şey yapıyor. Mikrop kültürü.

Kültür incisi var.

Kültür incisi ne demek?

Japonlar iÇin kurnazlığını bulmuŐlar. Sığ sulara istirityeleri, midyeleri yerleŐtiriyorlar, içine kendileri bir Şey koyuyorlar. Midesi yok ya, midesinde diyelim, hayvan onu hazmedeceğim diye salgı salarak onun, o koyulan Őeyin etrafını böyle sedeflendiriyor inci oluyor ama bu uydurma bir inci. Yani asıl inci gibi değil

sonradan ekme olduğu için buna kültür incisi deniyor.

Kültür, ziraat demek. Bir insanın kafasına ne ekilmiş, kafasında hangi mahsül var, kültür o. İlim ve kültür. İlim lazım, ilim Çin'de bile olsa alınır, Avrupa'dan da alınır, Japonya'dan da alınır, Hindistan'dan da alınır, Rusya'dan da alınır. Ben şimdi Rus grameri aldım, okuyacağım öğreneceğim. Önce alfabesini öğreneceğim. Lazım. Azerbaycan'a gideceğiz, Özbekistan'a gideceğiz, Kazakistan'a gideceğiz. İzmir'de 10 lehçeden, 10 dilden ve lehçeden kurs açılmış. Devlet açmış, bedava kurs, 10'ar tane insan alacak her şeye ve o dilleri öğrenecek.

Neden?

Ticari temaslarımız, turistik temaslarımız oluyor, gittikçe münasebetlerimiz geliyor diye dillerini öğrenmek istiyorlar.

İlim öğreneceğiz, orada orası için de lazım olabilir, orasını da incelememiz gerekebilir. Yalnız burada atik davranmamız, kuvvetli davranmamız lazım. Çok çalışmamız lazım. Bakın ben bir ay kadar önce Samsun'a gittim. Samsun'dan size acı bir haberim var. Diyorlar

ki Samsunlular; “Ta Sarp kapısından Ruslar giriyor Samsun’a kadar bütün Karadeniz sahilinde köylere, şehirlere, kasabalara giriyorlar mallarını ucuz fiyata satıyorlar. Kadınlar da geliyor onlar da kötülük yapıyorlar. Bizim halkımız da o kötülükten etkileniyor. Halkla temas geçiyorlar.”

Muhterem kardeşlerim!

Bizim büyüklerimiz demişler ki; “Kırk yıllık kâni, hemen olur mu yani?” Yani birden hemen 40 yıllık kâni değişip de yani adını alıp hemen değişiverir mi?

Değişmez.

Şimdi bu Ruslar hemen değiştiler mi?

Hemen hürriyet sever mi oldular?

Hemen komünist ideolojilerini bıraktılar mı?

Hemen bize karşı emelleri değişti mi?

Hemen artık Türkiye’yi sevmeye saymaya mı başladılar?

Hayır.

Eğer sen gafil durursan, eğer sen çalışmazsan, eğer sen uyanık olmazsan onlar yine yapacaklarını yapar. Yaptıklarını anlıyoruz.

Yani Samsun'dan haberini ben size getiriyorum ki Samsun'a kadar ticaret maksadıyla gelip giderek bayağı köylerimizi bile bozdular, gençlerimizi bozdular diye söylüyorlar. Oradaki insanlar söylüyor.

d. Allah Rızasını Kazanmak İçin Ne Yapılmalı

Onun için Allah rızası kazanmak istiyorsanız, evlatlarınızın da sizin gibi müslüman yaşamasını, müslüman ölmesini, dedelerimiz gibi cennetlik olmasını istiyorsanız, sizden sonra evlatlarınızın ayağının kayıpta İslâm'dan çıkmamasını, küfre düşmemesini istiyorsanız, ahlaksız olmamasını istiyorsanız bizim güzel ahlakımızı, âdâbımızı, örfümüzü, töremizi, irfanımızı hem bütün güzellikleriyle tarihimizi, edebiyatımızı, örfümüzü, âdetimizi, her şeyimizi bileceksiniz hem de çocuğunuza sevdireceksiniz çocuk öyle yetişecek. Severek yani isteyerek o tarzda yetişecek ve mezarda sizin kemiğinizi sızlatmayacak, size rahmet okuyacak, mezarınıza nur yağdırtacak, sevap gönderecek tarzda yetiştirmek istiyorsanız şu teşebbüsü ciddiye alacaksınız.

Bu sıradan dernek kuruluşu değildir. Bu bizim ecdadımızdan aldığımız misyonun, görevin bu günkü devamının mekanizmasıdır bu. İlim öğreneceksiniz, çağı öğreneceksiniz, her şeyi öğreneceksiniz, her şeyi onlar kadar onlardan daha güzel yapacaksınız ama ilim dememişiz. İlmü herkes şey yapıyor. Yani misyonerler bile burada okul açarlar, üniversite açarlar ilim öğretirler. Ama bir de kültür diyoruz biz. Onlar da aslında, onlar da aslında açtıkları üniversitelerde ve hatta dil kurslarında hatta lisan kitaplarında vallahi dil öğretmekten ziyade size kültür öğretiyorlar. Selamlaşmayı öğretiyorlar.

Good morning!

Good evening!

Have are you?

Thanks, bilmem ne vesaire filan derken yemek nasıl yenir, bilmem nasıl selamlaşılır, greetings filan diyor selamlaşma vesaire diyor kendi kültürünü öğretiyor. Onun için kolejimizden mezun insan İngiliz gibi oluyor. Pakistanlılar da İngilizce'yi çok güzel biliyor ama sakallı ibadetinde işte Mevdudiler, vesaireler.

Niye öyle olmuyorda İngiliz gibi oluyor Amerikalı gibi oluyor?

Çünkü Amerikalı, İngiliz, Fransız kurmuş olduğu müessesede dil öğretmekten, yüksek tahsil yapmaktan ziyade kendi kültürünü aşıyor, sevdiliyor, beğendiriyor. Sezarını sevdiliyor, esirleri aslanlara parçalattıran Roma İmparatorluğunu beğendirtiyor, eski Yunan'ın her türlü ahlaksızlığını hoş göstertiyor. Eski Yunan'ın putperestliğini, Zeus'unu, Bakü'sünü, Venüs'ünü herkes bilir. Hatta bugün dükkanların levhalarında filan görüyorsunuz. Venüs ve saire şunu bunu.

Mısır Hava Yolları'nın amblemi var. Ambleminde baktım eski Mısır tanrılarında birisinin kafa resmi. Mısır tanrısı. Mısırlıya dedim ki; "Bak, sizin eski putperestlik devri tanrılarında birisinin başını koymuşlar şeye." Tanımıyor adam, umursamıyor, bir şeyden haberi yok. Onlar kendi kültürlerinin saçmalığına rağmen, putperestliğine rağmen [öğretiyorlar].

Eski Yunan deyince ne hatıra gelir?

Isparta'nın kanunuymuş, hırsızlık yapacaksın ama yakalanmayacaksın. Yakalanırsan fena. Yakalanmazsan hırsızlık yapabiliymişsin.

Böyle diyorlar, yazıyorlar ve böyleymiş. Hırsızlık yapmayın demiyor ahlakları da, yaparsan öyle ustalıklı yap ki yakalanma diyor.

Sokrates. Herkes saygı duyar. Aa, fikir adamıymış, filozofmuş. Filozof deyince zaten herkesin şeyleri gevşiyor. Sokrates homoseksüel adam. Homoseksüel! Şeylerinde öyle yazıyor. Kendi kitabında yazıyor, kendi tarihlerinde yazıyor. Ya bunun filozofluğu nerde kaldı, bunun fikir adamlığı nerde kaldı!

Roma deyince neden hep heykelleri çıplak?

Adamların kafaları çıplak, ruhları çıplak da onun için. Ahlakları bozuk da onun için.

Dinleri güneşe tapmak, Zeus'a tapmak, şaraba tapmak. İbadethaneleri tiyatro, amfi tiyatro. Hemen yanlarında mezarlık. Ege'de, Akdeniz'de antik kentleri geziyorum bir şey dikkatimi çekti. Amfi tiyatrolar böyle kademe kademe, merdiven merdiven amfi tiyatrolar hemen yanında mezarlık. Adamların şeyi tiyatroyla yan yana. Hayatları tiyatro, inançları tiyatro. Çünkü Zeus'la ötekiler kavga ediyorlar bazen. Zeus onlara kızıyor yıldırım gönderiyor.

Bir tanrının birisi ötekisine bir başka oyun ediyor. O onu ötekisine şikayet ediyor. Böyle. Yunan mitolojisi diye bunları öğretiyorlar.

Yunan mitolojisi diye maarif klasikleri arasında yüzlerce kitap çıkmadı mı?

Fransız materyalistlerinin, dinsizlerinin eserlerini devlet parasıyla tercüme edip bizim halkımıza bak münevver bunu mutlaka okumalı diye okutmadılar mı Yunan klasiklerini, Roma klasiklerini, Fransız klasiklerini, Nietzsche'leri, dinsizleri?

Yani Nietzsche dediğimiz Alman filozofu. İntihar etmiş adam, kendi hayatında düzeni bulamamış kafasının karışıklığından başına kurşun sıkıp intihar etmiş adamların eserlerini öğretiler.

Biz bu oyunu anlamış bir nesiliz. Biz kendi kültürümüzün kıymetini biliyoruz, asâletini, güzelliğini biliyoruz. Hem dünyamıza mutluluk getirdiğini, evimize düzen getirdiğini, fertler arasında sevgiyi saygıyı getirdiğini biliyoruz hem de âhiret saadetini kazanmaya sebep olduğunu, medar olduğunu biliyoruz. Onun için ilim ve kültür derneği yani ilim ve irfan derneği kuruyoruz. Kurulmasının sebebi bu. Hem

ilim öğreneceğiz, ilmi her çeşit şekliyle öğreteceğiz hem de kendi irfanımızı öğreteceğiz.

O Avrupalıların, Amerikalıların, Japonların, Hintlilerin, Afrikalıların İslâm dinini inceleyenleri müslüman oluyor, alimleri müslüman oluyor, bu sizin için bir örnek değil mi?

Adam Türk diline hayran, Yunus Emre'ye hayran, Mevlânâ Celaleddîn-i Rûmî'ye hayran. Sanatımıza hayran, musikimize hayran.

Bizim musiki hocası büyük bestekâr ismini söylemeyeceğim fakültede dini musiki dersi verirdi. Diyor ki, Almanya'da, Alman müzikologları yani musiki ile meşgul insanlar, bizim bu Salât-ı Ümmiye'yi ve daha başka şeyleri bestelemiş olan Itrî diye bir [bestekârımız] var, oradan bir parça almışlar bir de onların büyük papaz hıristiyan müzisyenlerinden Johann Sebastian Bach'ın bir eserini almışlar ikisini incelemişler.

Dini duyguyu vermek bakımından hangisi daha uygun?

Bizim musikimiz daha uygun. Adam o kararı vermiş. Onlar vermiş yani biz vermemişiz. Bizimkileri daha üstün görmüşler.

Elhamdülillah edebiyatımızdan, âdâbımızdan, folklorümüzden, giyimimizden, kuşamımızdan, arkadaşlığımızdan, irfanımızın neresinden baksak [bizimki hep üstündür.]

Yemek kültürümüzü düşünün, Avrupalının yemeği nasıldır bizimki nasıldır?

Almanların Alman usulünü düşünün, bizim arkadaş canlılığımızı düşünün, hangisi iyi?

Bayram diye Almanların faşinglerini [fasc-hing] düşünün, bizim Kurban Bayramını, Ramazan Bayramını düşünün.

Muhterem kardeşlerim!

Onun için sözü fazla da uzatmayayım. Kuvvetli olmak için, zinde olmak için, sıhhatli olmak için mutlu olmak için, dünya ve âhirette saadete ermek için kendi dinimizi imanımızı sımsıkı elden bırakmayacağız, tutacağız. Kendi imanımızla İslâm ile yoğrulmuş olan kültürümüzü her yönüyle öğreneceğiz, evlatlarımızı bu kültürle yetiştireceğiz. Ve evlatlarımızı etraflarında dolaşan aç kurtlara kuzularımızı kaptırmayacağız, parçalattırmayacağız, dedelerimizin mezarında kemiklerini sızlattırmayacağız. Şu memlekette çan seslerini mille-

tin kulaklarını sağır edecek şekilde çaldırma-
yacağız. Ezan seslerini Avrupa'ya, Amerika'ya
götüreceğiz. Öyle çalışacağız, öyle fedakarlık
yapacağız, öyle birlik ve beraberlik içinde aşk
ile şevk ile maddi manevi her türlü imkan ve
müktesebatımızı kullanarak çalışacağız.

İlim ve kültür derneğinin gerçek manası
bu.

Allah hepinize Allah'ın rızasını kazanmaya
vesile olan hayırlı güzel verimli çalışmalar
yapmayı nasip eylesin. Sizi ve evlatlarınızı ve
zürriyetlerinizi tüm sevdiklerinizle beraber
cennetle cemaliyle müşerref eylesin. İki ci-
handa bahtiyar eylesin.

es-Selâmu aleyküm ve rahmetullah.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŐAN

Karabük İlim ve Kültür Derneği Açılışı

[Bütün KONFERANSLAR'a PDF olarak ulaş-
mak için tıklayınız.](#)

SERVER
Kürsü